

8

မაგრამ თაგუნა ასე სხარტლად
არ მოქცეული მაშინ, როდესაც,
1904 წელში, ჩემი ლექსი „ჩუ,
გლოვის ზარი“ წაუკითხავს და
მიუმზეავსებია ნადსონის ლექსი-
სთვის. „ეს უბრილო შემთხვევითი
მგზავრება! განა არ ჟენძლება ორმა
ერთი და იგივე თემა შემთხვევით
ერთნაირად შეიმუშაოს, ერთგა-
რად შეიგრძნოს და მსგავსად გაწი-
თქვის“, უფიქრია მაშინ თაგუნს
და, როგორც შევით მოგახსენეთ,

კეცვი დაუძლევნის“. რათ არ უფი-
ქრიდა ასევე ავტორს ექვსი წლის
შემდეგაც (ეს შეიძლება წლოვანო-
ბის ბრალიც იყოს!) ე. ი. 15 ივ-
ლისის ლექსის წაკითხვის დროს.
რად დაუძლევნა მაშინ ეჭვი და ას
ლა კი ვერა, რად „ამტკიცებს“
ექვსი წლის შემდეგ, რომ მე ნად-
სონი გამიძარცვამს და ზედ ეხლა
ბულიესაც უმატებს, ამისი კუდი
სწორედ იმ სტრიქონებში ჰქანისა,
სადაც იგი ლექსებზე სდუმს და ღა-
პარაკობს იმაზე თუ „ევლოშვილმა,
როგორ წაართვა თავი პარტიას,
ევლოშვილი, წინაღმდეგ მაქ. გორ-
გისა, როგორ ვერ თავსდება პარ-
ტიის შემხუთავ ზღუდეებში და
სხვა. როგორ გასძლო ექვსის წლის
სიჩუმე, მეტ ისიც თაგუნამ, რო-
დესაც ამ წლის 15 ივლისის ლექსს,
რომელიც თვით მე ორი თვის შემ
დეგ წავიკითხე დაბეჭილი, ასე მა-
ლე „ამტკილს“. შეიძლება ის ძალის
კუდი მაშინ სხვაგან ემარხა! რატომ
არ შეიძლებოდა, რომ ლექსი „ვე
ლი რევულიდამ“ ასევე ჰქანე-
ბოდა ბულიეს ლექსს „შემთხვე-
ვით“, როგორც ნადსონის ლექ-
სი ჰქანდა ჩემს ლექსს „შემთ-
ხვევით“ ამ ექვსის წლის წინეთ. ამ
ლექსში მე ერთი სტრიქონიც არ
შემიცვლია მას შემდეგ ან როგორ

კონის ყოველ სურდოს შეკრაზე მის სა-
ხელს ახსენებთ, რომელიც თქვენ
კუს ბაკანი გგონიათ და, როცა
გცემენ, იმას იფარებთ პნო თაგუ-
ნავ,—ამისთვის პარტია არ ასებობდ
და, არც ასებობს და ის არც ჩე-
მოვის იარსებებს! მე არც ვეკუთ-
გნდი ამ გვარ პარტიას, არც
აროდეს მივეკუთნები. მე მჭონდა
ჩემი რწმენა, თხუთმეტი წლის გან-
მდევრი მაში, დღევანდლამდის არ მი-
დალატნია მისთვის და თუ გამოვე-

საზედელ საზოგადოებას. კარდა ამისა, სამკითხველი ბიბლიოთეკა სადამონიბით მსოფლიო თან საათის განმეოდნებაში არის და, იმ ღრცეს, როცა საჭიროა გადებული იყოს ითხო ხეთი საათის განმეოდნებაში მაინც. იმედია, აწინ დელი ქალაქის მამები უნარს გამოიჩინენ და საფუძვლანს ნიადაგზე და- აუგნებენ წიგნთ საცდე-საჭირო საზოგადოებას. და ლოდინის ამიტობის რეინის გზის ლიანდავიდან. როგორც მკითხვე- ლებს მოყენებათ, პირველ სემიტებ- ბებს თვილისში შესდგა ბროდინგაში გაზეთების გამგზავნი ბიურო. ანა ერთხელ იყო და არის გამოცხადებული გაზეთებში აგენტის საჭიროებაზე. სხვათა შეარის, სამტრედიის რაონიში აგენტობა ვიკისორე შე. აქ ჩამდისფლის- თანავე გავეცნი სამტრედიაში ასე- ბულ შეაფის გამგე უარამან კოშალე. შეიძლის. დაპარაკის ღრცე შემდეგი თქვენი: აა, ჩამოსული აგენტები არა ერთი ამილაგმავს და აწი ვინც უნდა მოყიდეს, ისეთ დღეს დავაუნებ რომ მანაც არ იცოდეს უ-თ. რომ შევეკითხე რაში გამოიხატებოდა ეს ალაგმეა და აგენტის უცდინარება, მუქარის სი- ცეცხები წამოისროლა. 16 სემიტებენს უარამას, კოშალე შეიძლის, დახვდა დამტ- რებულს ს. კიკანები შეიძლის, ხელით შე-

ଲୁହ ତ୍ୟାଗରୀ. ଅନ୍ତର୍ମାନ ହେବାନ୍ତି,
ଅନ୍ତର୍ମା. ଅନ୍ତର୍ମା କୌଣସିବାରୀ. ମଧ୍ୟରୀ

四〇三〇

ორტუგალიის ნორი რე
ჟკვე კანონაერა დ აღიარეს
ა, საფრანგეთმა და ესპან
მბავი დიდად ხელს შეუწყ
უგალიის ახალ მთავრობ
ევენის საქმე უფრო მკეთ
ღაგზე დამყაროს. გარეშე
წიფოთა პორტუგალიის
აქმებში ჩარევის გარდ
ესპანელიკას შინაური განსა
მოელოდა. მაგრამ საქმე ი
ა, რომ შინაური მტრები
და ძლურნი აღმოჩნდნენ ც
უნებურად, ქედი მოიხარეს
ლიკის დროშის წინაშე.
გუშინდელი მონარქისტე
ოვითონვე აღიარებენ, რო
ჟიისა და სამეფო გვარეულ
კითხი სამულამოდ გადასწყი
სი კამბორუნების იმდი
ოცნებათ.
ერთად-ერთი, რაც ეხე
ჭლიან მონარქისტებსამ, -
ერთს ცნობილს კონსერვა
ტეს ისია, რომ რესპუბლ
იკი მოვუხაროთ და ა
შვალებინოთ კონსტიტუციი
კონსერვატიული პარტია.

1909 წ. 22 მაისს სახელმწიფო
სათათბიროს 35 დეპუტატში სათა-
თბიროს წარუდგინეს პროექტი სა-
მეცნიერო სატუსალოების დარსების
თაობაზე.

მათ პროექტის ავტორები იწერ-
დნენ: „ასეთ“ სატუსალოები უნდა
ვაშენდეს ფართო სახაზინო მიწაზე.
აქ უნდა გააჩიდონ მეცნიერობა საუ-
კუთხის აგრძნობის ხელმძღვანელ-
ობით.

უმთავრესი სამეცნიერო დარგი პუ-
რის მოყვანა, მებოსტნეობა და სა-
მოვარ ადგილების მოვლა უ სა-
ჭისლის მოშენება უნდა იყოს.

ყველა ეს დარგები იმოდენაზე
მაინც უნდა განვითარდნენ, რომ
მთელს სატუსალოს საჭირო სანოვა-
გეს აძლევდეს. მუშა ხელი — რა თქმა
უნდა — ტუსალები იქნებიან.

მთელი შექმნავლის წმინდა მო-
გება სამ ნაწილად უნდა გიყოს:
ხაზინას, სატუსალოს და ტუსალებს..
აქ უკანასკნელ ნაწილიდან უნდა
შესდგეს თანხა, ჟანდარმაც დახ-
მარება მიეცება გასანთავისუფლ-
ებელ პატიმრების, ტუსალების
სხვა თა სხვა სამოზნოს დაწ-

დღევანდველი რესპუბლიკური დამსახული მოქმედი კანონის ვერავინ უჩხრევს.
პარიზელ გაზეთს „Tempo“ გებოდ გაუგზავნია პორტურითი თანამშრომელი, რა ლობრივ გამოეკვლიო, თუ მოახდინეს ეს „შესანიშნავი ლეკი“. მან შეისწავლა საქმე ბრივ და სწერს, რომ გალიის რესპუბლიკელებს ბოლ და დაწვრილებით კლიატ პარიზის ყველა რეაცია ისტორია. თუმც მხედვების ვერ მოახდენდა ცის, მაგრამ მას დიდად ხშირ მოაგრობის სრულმა რებამ და უსუსურობამ. გეგმა საოცარის დაწვრილი წინდაწინვე შემუშავებული რესპუბლიკელთა ჯარებ მოეპოვებოდათ, როგორც შალაბლა, ისე სანვაგეც.

გაუძლო წმინდა მეშჩანურ
ბას და განშორდა მას; და-
ზღვის პირას, დაავადებული
იკურად გახრწნილი. იგი სა-
სულიერ დრამას განიცდის
ნელ წუთებში. უკანასკნელად
ორენტვენება შავი ბერი და სა-
ველად გაიწევს, მაგრამ ანდრე
ამისი უნარი აღარა აქვს, იგი
ების-ყოფასა მოქლებული;
როს სიტყვები, როგორდაც
ში იკარგება, ისინი ანდრეს
ველარ აშფოთებდნენ, ვერაზ
ებდნენ; იგი ისევ ტანიასკენ მი-
და უკანასკნელ წუთებშიაც
დ ტანიაზე ფიქრობდა. მო-
კავრინი და სცენაზე კიდევ
ება „შავი ბერი“, რომ აუწ-
ყანას, ამის სახელი ოქროს
ი უნდა იყოს აღმეჭდილით.
აც, ანდრე საუკუნო ქეშმარი-
ნიებაში მოკვდა. იგი ღრმად
ბოდა და ამ ტანჯვაში სი-
სა გრძნობდა. ანდრე დამყა-
ცხოვრებას ვერ შეეთვისა,
თ ქეშმარიება ვერ იმოგა,

